

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים דפים כב:-כז.

- ג. מותר כי כתוב 'קצירכם' – שלכם יהא.
ד. אסור, כי כתוב 'ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו'.
7. מנין למד חזקיה שלשון לא יאכל (בציר"ה) משמעו איסור הנאה?
א. מאיסור אבר מן החי.
ב. מאיסור חדש.
ג. מאיסור דם.
ד. מאיסור שרצים.
8. למסקנא, איזה נפק"מ לדינא יש בין ר' אבהו לחזקיה?
א. אם חמץ בפסח אסור בהנאה מדאורייתא או לא.
ב. אם חולין שנשחטו בעזרה אסורים בהנאה מדאורייתא או לא.
ג. אם שור הנסקל אסור בהנאה מדאורייתא או לא.
ד. למסקנא באמת אין נפק"מ לדינא ביניהם.
9. השלם: כל שבקודש פסול...
א. אין לו תקנה אלא שריפה.
ב. בחולין כשר.
ג. בא הכתוב ליתן לא תעשה על אכילתו.
ד. וכל שבקדשי קדשים כשר.
10. איך ניתן ללמוד איסור לאו באכילת מעשר שני שנטמא מהפס' 'לא ביערתי ממנו בטמא', הרי זה רק וידוי בעלמא? (רש"י)
א. הוידוי מוכיח שיש איסור בדבר זה.
ב. לומדים את הלאו מהפס' 'לא תוכל לאכול בשעריך', שאף הוא נאמר במעשר שני.
ג. באמת אין בזה איסור לאו אלא רק איסור עשה.
ד. כל 'השמר' 'פן' ו'אל' הם בכלל לא תעשה, וכל שכן כאן שאומר בוידוי לשון 'לא ביערתי'.
11. כמה לוקה אדם באכילת נמלה, פוטיתא וצרעה?
א. נמלה לוקה ארבע, פוטיתא לוקה חמש, צרעה לוקה שש.
ב. פוטיתא לוקה ארבע, צרעה לוקה חמש, נמלה לוקה שש.
ג. צרעה לוקה ארבע, פוטיתא לוקה חמש, נמלה לוקה שש.
ד. פוטיתא לוקה ארבע, נמלה לוקה חמש, צרעה לוקה שש.

1. האם מותר להושיט אבר מן החי לבן נח, ומדוע?
א. מותר, כי אין איסור לפני עיור בבן נח.
ב. אסור, משום שמכשילו באיסור, ועובר על לפני עיור.
ג. מחלוקת, ותלוי אם יש לפני"ע בבן נח או לא.
ד. מחלוקת, ותלוי אם אבר מן החי אסור באכילה או גם בהנאה.
2. האם בשרו ועורו של שור הנסקל מותרים בהנאה?
א. שניהם אסורים.
ב. מחלוקת אם שניהם אסורים או שניהם מותרים.
ג. בשרו אסור, ומחלוקת אם עורו אסור או מותר.
ד. עורו מותר, ומחלוקת אם בשרו אסור או מותר.
3. אילן הנטוע רבים האם יש בו איסור ערלה?
א. אסור באכילה והנאה.
ב. אסור באכילה, ומותר בהנאה.
ג. מחלוקת אם אסור באכילה ובהנאה.
ד. אסור באכילה. ומחלוקת אם אסור גם בהנאה.
4. האם קליפי אגוזים יש בהם איסור ערלה?
א. אסורים.
ב. מותרים.
ג. מחלוקת.
ד. ספק בגמ' ולא נפשט.
5. האם תרומה לישראל ויין לנזיר מותרים בהנאה?
א. שניהם מותרים.
ב. שניהם אסורים.
ג. יין אסור בהנאה לנזיר, ותרומה מותרת בהנאה לישראל.
ד. יין מותר בהנאה לנזיר, ותרומה אסורה בהנאה לישראל.
6. לדעת רבי אבהו [שכל 'לא יאכל' יש בו גם איסור הנאה] האם חדש מותר בהנאה, ומדוע?
א. מותר, כי הוקש לתרומה.
ב. מותר, כי הוקש לדם.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים במסגרת לימוד עמוד וחזרה

17. מנין שרוצח ניתן להצילו בנפשו?

- מסברא, דמאי חזית דדמא דיך סמוק טפי.
- מסברא, דעל ידי זה מביאו לחיי העולם הבא.
- ילפינן מנערה המאורסה.**
- מהפסוק 'בכל נפשך'.

18. הנאה הבאה לו לאדם – ואפשר וקא מכוין, מה הדין?

- לכו"ע אסור.**
- לפי ב' הלישנות בגמ' – מחלוקת אביי ורבא.
- ללישנא קמא לכו"ע אסור. ללישנא בתרא מחלוקת אביי ורבא.
- ללישנא קמא מחלוקת אביי ורבא. ללישנא בתרא לכו"ע אסור.

19. איך מוגדרת ההנאה מצילו של היכל?

- אפשר ומכוין.
- אפשר ולא מכויין.
- לא אפשר ומכוין.**
- מחלוקת אם זה אפשר ולא מכויין, או שזה לא אפשר ומכוין.

20. 'ורבא אמר שאני היכל דלתוכו עשוי'. באר את דחיית רבא. (רש"י)

- שהנאה זו מותרת כי זה הנאה שלא כדרך הנאתו.**
- שהנאה זו נחשבת לא אפשר ולא קמכוין ולכן היא מותרת.
- שלפי האמת לא היו יושבין בצילו של היכל כלל, שהצל היה רק בתוכו.
- שמתוך שמותר ליהנות מהצל שבתוך ההיכל, מותר ליהנות גם מהצל שמחוץ לו.

21. האם יש מעילה בריח הקטורת?

- אין בו מעילה כלל.
- יש בו מעילה, אלא שפטור מכרת.
- לאחר שתעלה תמרותו יש בו מעילה.
- קודם שתעלה תמרותו יש בו מעילה.**

22. פרה אדומה ששכן עליה עוף או עלה עליה פר, האם נפסלה בכך?

- שכן עליה עוף – פסולה. עלה עליה פר – כשירה.
- שכן עליה עוף – כשירה. עלה עליה פר – פסולה.**
- כשרה בשניהם.
- פסולה בשניהם.

12. האוכל אימורין בטומאת הגוף או בטומאת בשר, מה דינו?

- א. אכלן בטומאת הגוף – בכרת. בטומאת בשר – בלאו.**
- אכלן בטומאת בשר – בכרת. בטומאת הגוף – בלאו.
- שניהם בלאו.
- שניהם בכרת.

13. מאיזה טעם סובר אביי שלוקין על כלאי הכרם אפילו שלא כדרך הנאתן?

- כיון שהוקשו לבשר בחלב.
- כיון שלא היה להם שעת הכושה.
- כיון שלא כתוב בהם לשון אכילה.**
- כיון שענוש עליהם כרת.

14. האם לוקין על בשר בחלב שלא כדרך הנאתו?

- לוקין.
- אין לוקין.
- מחלוקת.**
- ספק בגמ' ולא נפשט.

15. מנין שכלאים בטלים רק במאתים של היתר? (רש"י)

- חומרא שהחמירו חכמים בכלאים, כיון שמצויין הן.
- חומרא שהחמירו חכמים בכלאים, כיון שהנאתן מרובה.
- ילפינן משאר איסורים שבטלים בששים, ומחמת חומר כלאים, הוסיפו עליהם עוד מאה וארבעים.
- ילפינן מתרומה שבטלה במאה, וכלאים איסורו כפול מתרומה, שאסור גם בהנאה.**

16. האם מותר להתרפאות מאיסורי הנאה (שאינם ע"ז) במקום שאין סכנת נפשות?

- מותר.
- אסור.**
- מחלוקת.
- ספק בגמ' ולא נפשט.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

23. בישל פת ע"ג גחלים עוממות של קליפי ערלה, מה דין הפת?

א. הפת מותרת לכו"ע.

ב. הפת אסורה לכו"ע.

ג. מחלוקת, ותלוי אם יש שבח עצים בפת או לא.

ד. מחלוקת, ותלוי אם זה וזה גורם אסור או מותר.

24. למסקנא, האם רבי אליעזר סובר שזה וזה גורם אסור?

א. למסקנא לדעת רבי אליעזר זה וזה גורם מותר.

ב. למסקנא לדעת רבי אליעזר זה וזה גורם אסור.

ג. בע"ז – זה וזה גורם אסור. בשאר איסורים – זה וזה גורם מותר.

ד. בע"ז – מחלוקת בדעת ר"א אם זה וזה גורם אסור. בשאר איסורים – זה וזה גורם מותר.

25. קערות וצלוחיות שצרפן בעצי אשירה, האם מותר להשתמש בהם.

א. מותר לכו"ע.

ב. אסור לכו"ע.

ג. מחלוקת, ותלוי אם יש שבח עצים בכלי או לא.

ד. מחלוקת, ותלוי אם זה וזה גורם אסור או לא.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים כב:-כז. ליתר שאת על דברי התוספות

4. "אכל פוטיתא לוקה ארבעה נמלה לוקה חמש צרעה לוקה שש".
והק' רש"י ותוס' למה אין לוקין גם מקרא לא תשקצו את נפשתיכם
בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמוש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא.
האיך תי' תוס' קושיא זו?

א. הקרא איירי בבהמה וחיה ולא בשרצים דתרמוש אינו לשון
רחוש

ב. הקרא תרמוש האדמה מיירי בנחש ולא בשרצים

ג. הקרא איירי דוקא בשמנה שרצים שהם אב הטומאה דכתיב
אשר הבדלתי לכם לטמא

ד. לשיטת תוס' זה א' מן הלאוין שלוקין בפוטיתא נמלה וצרעה.

5. "מה רוצח ייהרג ואל יעבר אף נערה מאורסה תיהרג ולא תעבר".
והק' תוס' דהנערה אין בה דין ייהרג ולא יעבור דהא הוי קרקע עולם.
האיך תי' תוס' קושיא זו?

א. גרסינן ייהרג ואל יעבר ולא תיהרג ואל תעבור

ב. יכול לגרוס תיהרג ואל תעבור דמיירי שעשתה מעשה דאומרים
לו צריכה להביא הערוה עליה ואם לא תיהרג דליכא קרקע עולם

ג. הדין של קרקע עולם הוא רק לגבי הדין של פרהסיא ולא לגבי
הדין של ג' חמורות

ד. התוס' הניח קושיא זו בלא תירוץ.

6. "קול מראה וריח אין בה משום מעילה." וקאמר הגמ' "מעילה הוא
דלית ביה אבל איסורא איכא." והק' התוס' הא תנן בסוכה דהאשה
בוררת חיטין לאור של בית השואבה. האיך תי' תוס' קושיא זו?

א. אין כוונת המשנה דבוררת ממש אלא שיכולה לברור

ב. השמן והפתילה לא היה משל הקדש

ג. ברירת חיטין נחשב לא קמכוין

ד. התוס' השאיר קושיא זו בלא תירוץ.

1. "מנין שלא יושיט אדם כוס יין לנזיר ואבר מן החי לבני נח"ל
ולפני עור לא תתן מכשול." והגמ' דייק מזה דאבר מן החי מותר
בהנאה. והק' התוס' הא התם מיירי שהאבר מן החי הוא של הגוי
וא"כ מהו ההנאה להושיט לו?

א. אפי' אם הוא של נכרי יש הנאה להושיט לו דיכול לחייב
דמים בשביל שכירות זה

ב. הגמ' כאן סבר דמיירי שהאבר מן החי הוא של ישראל

ג. עיקר הראי' דקאמר דומיא דכוס של יין לנזיר דמותר בהנאה

ד. התוס' השאיר קושיא זו בלי תירוץ.

2. "ציידי חיה ועופות ודגים שנזדמנו להם מינין טמאין מותרין
למוכרן לנכרים וכו' אי הכי אפילו לכתחלה נמי שאני הכא דאמר
קרא יהיו בהווייתן יהו." והק' התוס' א"כ האיך מוכרין סוסים
וחמורים לגויים. האיך תי' תוס' קושיא זו?

א. אינו מותר אא"כ נזדמנו לו

ב. אינו אסור אלא אם כן עומדין לאכילה

ג. יכולים למכור ע"י סרסור גוי

ד. כיון שזהו עיקר פרנסה שלנו חשבו כנזדמנו.

3. הגמ' אמר דאין נפק"מ להלכה בין חזקיה לר' אבהו אלא חולין
שנשחטו בעזרה. והתוס' הק' למה לא אמרינן דלר' אבהו חמץ
נוקשה או חמץ גמור ע"י תערובות אסור בהנאה דכתיב לא תאכלו
ולחזקה מותר בהנאה. האיך תי' תוס' קושיא זו?

א. גם לחזקיה אסור בהנאה דילפינן מחמץ גמור

ב. גם לר' אבהו מותר בהנאה דדרשינן לכם

ג. הגמ' קאמר נפק"מ א' וה"ה דיש עוד נפקי מיניה

ד. התוס' השאיר קושיא בלא תירוץ.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים כב:-כז. ליתר שאת על דברי התוספות

7. "עלה עליה זכר פסולה." והק' התוס' דהא תנן פרה מעוברת ר' אליעזר מכשיר וחכמים פוסלים. האיך תי' תוס' קושיא זו?
א. דהגמ' עלה עליה זכר אזיל כהחכמים שפוסלים
ב. הפסול של עלה עליה זכר הוא דוקא אם הבעלים ראו בשעת מעשה
ג. התוס' תי' ב' תירוצם חדא דהמשנה עלה עליה זכר אזיל כרבנן דפוסלי בפרה מעוברת ועוד דהפסול של עלה עליה זכר הוא דוקא אם הבעלים ראו בשעת מעשה
ד. התוס' השאיר קושיא זו בלי תירוץ.

8. "ר' יהודה אומר אין ביעור חמץ אלא שריפה." לשיטת תוס' האם פסקינן כר' יהודה?

א. כן

ב. לא

ג. יש מחלוקת בבעלי תוס' לר"ת פסקינן כר' יהודה ולר"י לא

ד. התוס' מסופק דיש סתם משנה כר' יהודה אבל יש הוכחה דהוא דלא כר' יהודה.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים כב: -כז. שאלות חזרה על פסחים דף יב' - דף יז'

6. חבית של תרומה שנולד לה ספק טומאה, האם עדיין מוזהר על שמירתה מן הטומאה?

א. מוזהר על שמירתה מן הטומאה.

ב. אינו מוזהר על שמירתה מן הטומאה.

ג. מחלוקת אם מוזהר או לא.

ד. מדאורייתא אינו מוזהר על שמירתה, אבל מדרבנן מוזהר.

7. האם פיגול ונותר יש בהם טומאה?

א. אין בהם טומאה.

ב. יש בהם טומאה מדרבנן.

ג. יש בהם טומאה מן התורה.

ד. יש בהם טומאה, ומחלוקת אם מן התורה או מדרבנן.

8. באר: איל קמצא דכן.

א. איל המילואים טהור.

ב. קרבנו של קמצא היה מותר להקרבה לפי הדין.

ג. אילו של יצחק מכפר על טומאת המקדש.

ד. מין חגב שהוא טהור לאכילה.

9. איזה עוון נושא (מכשיר) אהרן על ידי הציץ?

א. עוון טומאה.

ב. עוון פיגול.

ג. עוון נותר.

ד. עוון קדשים בחוץ.

10. האם הכהנים השתבשו (טעו) בשתי שאלותיו של חגי הנביא?

א. לרב טעו בב' השאלות. לשמואל לא טעו כלל.

ב. לרב טעו בשאלה אחת. לשמואל לא טעו כלל.

ג. לרב טעו בב' השאלות. לשמואל טעו בשאלה אחת.

ד. לרב לא טעו בכלל. לשמואל טעו בשאלה אחת.

1. למה דומה אדם שאוכל אחרי שעה שישית, ולא טעם מידי בצפרא?

א. לליסטים.

ב. לזורק אבן לחמת.

ג. לכופר בטובתו של מקום.

ד. למתענה תענית שעות בלא קבלת תענית.

2. האם מותר לגבאי צדקה לפרוט מעות מכיס של צדקה?

א. מותר.

ב. אסור.

ג. לאחרים - מותר. לעצמם - אסור.

ד. לאחרים - אסור. לעצמם - מותר.

3. מדוע אין לגרוס במשנתנו 'על גב האיציטבא' אלא 'על גג האיציטבא'?

א. כי אסור ליתנם על גב האיציטבא משום מועל בהקדש.

ב. כי לא היה לאיציטבא גב אלא גג.

ג. כי כן נמצא בכל הספרים המדוקדקים.

ד. כי בגב האיציטבא אינם נראים למרחוק.

4. מדוע לא יתכן להעמיד את עדותו של ר"ח סגן הכהנים באופן שהיה משקין על הבשר ולכן נטמא הבשר?

א. כי אם כך היה צריך להיות כתוב במשנה: עם הבשר ומשקין.

ב. כי משקין הנמצאים ע"ג בשר בטלים לבשר, והרי הם כאוכל.

ג. כי במשקין יש חילוק בין משקה טופח, או שהוא טופח על מנת להטפוח.

ד. כי אין משקה מטמא אוכל.

5. השלם: כל הפוסל את התרומה....

א. פוסל את הקדשים.

ב. אינו פוסל את החולין.

ג. מטמא משקין להיות תחילה.

ד. תרומה נפסלת על ידו.